

KHÔNG ĐÁNH MẤT HY VỌNG LÚC GẶP GIAN NGUY

Ngày 18-5-1998 là đại lễ tại Betio và Nowerewere: hai Cộng Đoàn mừng cuộc trở về của hai tu huynh Maristes Asema và Ikenasio. Cả hai bị mất hướng ngoài biển cả khi đi đánh cá cho Cộng Đoàn. Hai tu huynh sống tại quần đảo Kiribati, nằm trong Đại dương châu.

19 ngày lênh đênh trên biển với số lương thực ít ỏi, hai tu huynh vẫn giữ vững lòng tin cậy phó thác nơi sự quan phòng của THIÊN CHÚA. Tu huynh Asema kể.

Thứ bảy ngày 7-3, chúng tôi quyết định đi đánh cá. Chúng tôi biết nhau nhiều mặc dầu không cùng quê quán. Thầy

Ikenasio thuộc đảo Tonga còn tôi thuộc đảo Samoa. Nhưng chúng tôi thường đi biển chung, chài cá đem về nuôi sống Cộng Đoàn .. Như thường lệ, chúng tôi mang theo hai lít nước, một bình xăng và hai áo nổi cấp cứu.

Đánh cá xong, lúc quay xuồng máy trở về, chúng tôi mới nhận ra mình bị lạc hướng. Chúng tôi tắt máy để tiết kiệm xăng và tìm đường vào đất liền. Bỗng một con cá voi xuất hiện, tiến đến lớn-vỗ gần xuồng. Chúng tôi vội cho nổ máy và đưa xuồng tránh càng xa càng tốt. Chúng tôi phải mất đến 2 giờ mới thoát khỏi vòng nguy đe dọa của chú cá voi! Thật hú hồn!

Lương thực cạn dần. Nước quá ít. Chúng tôi giới hạn mỗi ngày chỉ uống một ngụm nước. Một buổi sáng, một con chim đến đậu trên xuồng. Thầy Ikenasio nhanh tay tóm được chim. Thế là chúng tôi có lương thực cho hai ngày. Ban đêm trời quá lạnh, còn ban ngày trời quá nóng. Trong xuồng chỉ có một tấm ván, giúp che đỡ nắng mưa. Thỉnh thoảng trời mưa. Chúng tôi hứng nước mưa để dành. Đôi khi đại dương nổi sóng lớn, khiến con xuồng bé nhỏ trở thành một đồ chơi trôi dạt giữa ba đào! Một ngày, sóng to đến độ chúng tôi phải mặc áo nổi cấp cứu và cho xuồng nổ máy, kiếm tìm vùng biển khác, yên lành hơn.

Một buổi chiều, thầy Ikenasio mặc áo nổi và buộc áo vào dây cột với xuồng, rồi nhảy xuống biển. Thầy nằm im không bơi, vì quá yếu nhược. Nằm dưới nước, thầy cảm thấy thoải mái vì nước mát, giảm cơn khát. Khi trở lên xuồng, thầy khuyên tôi cũng nên làm như vậy. Tôi miễn cưỡng nghe lời. Nhưng khi xuống nước rồi, tôi thấy thầy Ikenasio có lý. Thế là mỗi ngày, chúng tôi xuống biển tắm một lần. Rồi chúng tôi uống một ngụm nước biển, bồi thêm cho chút lương thực nghèo nàn của chúng tôi.

Thời gian nặng nề trôi qua. Chúng tôi cùng cầu nguyện chung và khích lệ nhau giữ vững niềm HY VỌNG. Để giết thời giờ, chúng tôi kể cho nhau nghe giấc mơ của mỗi người. Ngày 19-3, tôi kể cho thầy Ikenasio nghe về giấc mơ của tôi. Đêm đó, tôi nằm mơ thấy thân phụ tôi. Hôm ấy cũng là ngày lễ bốn mạng của Ba tôi. Tên thánh của người là Giuse. Tôi thấy người đang lặn hặt Mân Côi với chúng tôi.

Suốt trong 19 ngày trôi dạt trên đại dương, không bao giờ chúng tôi đánh mất niềm HY VỌNG. Bởi vì chúng tôi biết rõ rằng trên đảo: Cộng Đoàn, gia đình và bạn bè cầu nguyện cho chúng tôi và với chúng tôi.

Ngày 25-3, lễ Truyền Tin. Ban sáng, chúng tôi cùng đọc Kinh Sáng. Xong, chúng tôi nằm im trên thuyền vì quá yếu nhược. Khoảng gần trưa, thầy Ikenasio như thoáng thấy cái gì đó ở xa xa. Tôi chăm chú nhìn kỹ thì thấy một chiếc tàu. Đó là tàu đánh cá Đại Hàn Sajo Olympia. Chiếc tàu tiến lại gần và vớt chúng tôi lên tàu. Người ta dìu chúng tôi vào nhà bếp và đề nghị cho chúng tôi uống sữa ..

Thủy thủ đoàn gồm có người Triều Tiên, Phi luật tân và Trung Hoa. Tất cả tỏ ra ân cần chăm sóc chúng tôi. Vì ngôn ngữ bất đồng nên chúng tôi thường ra hiệu cho nhau. Khi ăn uống lại sức rồi, chúng tôi giúp việc nơi nhà bếp. Lênh đênh trên biển từ mấy tháng qua, chiếc tàu Sajo còn cần bắt thêm cho đủ lượng cá. Khi tàu vớt chúng tôi thì họ mới bắt được 1 phần ba số lượng ấn định. Nhưng rồi sau đó, tàu bắt được vô số cá, gần như một phép lạ! Mọi người tỏ ra hân hoan và cho rằng:

- Chính sự hiện diện của chúng tôi mang phúc lành đến cho họ!

Ngày chúng tôi đặt chân lên đất liền, trở lại với Cộng đoàn và gia đình, là ngày hội lớn. Mọi người tay bắt mặt mừng, khóc vì vui và vì cảm động. Tất cả chúng tôi vào ngay Nhà Nguyện cất tiếng hát Kinh MAGNIFICAT, dâng lời cảm tạ THIÊN CHÚA Từ Bi và Đức Mẹ MARIA Nhân Lành.

Kinh nghiệm đau thương của 19 ngày trôi dạt trên biển cả giúp chúng tôi lớn lên trong Đức Tin và lòng trông cậy phó thác. Riêng thầy Ikenasio và tôi, chúng tôi cảm nhận cách cụ thể quyền lực của kinh nguyện, sự gần gũi của THIÊN CHÚA và sự bảo trợ của Đức Trinh Nữ Rất Thánh MARIA, trong cuộc chiến hàng ngày của đời sống. Muôn vàn cảm tạ THIÊN CHÚA.

... "Con đừng nhút nhát khi cầu nguyện, và đừng coi thường việc làm phúc bố thí. Đừng cười nhạo ai đang cay đắng trong lòng, vì có Đấng vừa hạ xuống vừa cất nhắc lên. Đừng dùng lời gian dối mà hại anh em, đối với một người bạn cũng không nên làm như thế. Đừng chủ ý bịa đặt điều gian dối nào, vì cứ như thế sẽ chẳng đưa tới gì tốt đẹp. Giữa đông đảo các bậc lão thành, con chớ ba hoa, và khi cầu nguyện thì đừng lải nhải. Đừng chán ghét những việc vất vả nhọc nhằn, cũng như việc đồng áng Đấng Tối Cao đã định. Đừng nhập bọn với phường tội lỗi, hãy nhớ rằng cơn thịnh nộ không chậm trễ đâu! Hãy khiêm nhường hạ mình xuống, vì lửa và gươm bọ là hình phạt dành cho kẻ vô đạo" (Huấn Ca 7,10-17).

("Annales d'Issoudun", Novembre/1998, trang 30-31)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt